

Præjudicielt spørgsmål

Skal tredje tilfælde i artikel 6, stk. 3, tredje led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg⁽¹⁾ fortolkes således, at fortrydelsesretten ikke gælder for aftaler vedrørende fjernsalg af den via ledning leverede strøm og gas?

⁽¹⁾ EFT L 144, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 24. april 2009 — Ronald Seunig mod Maria Hölzel

(Sag C-147/09)

(2009/C 153/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ronald Seunig

Sagsøgt: Maria Hölzel

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Finder artikel 5, nr. 1, litra b), andet led, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ (herefter »Bruxelles I-forordningen«) ligeledes anvendelse med hensyn til en aftale om levering af tjenesteydelser, såfremt tjenesteydelserne ifølge aftalen leveres i flere medlemsstater?

Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende:

Skal bestemmelsen fortolkes således, at

- b) opfyldelsesstedet for den for aftalen karakteristiske forpligtelse skal fastlægges som det sted, hvor leverandøren af tjenesteydelserne har sit hovedaktivitetsområde — henset til tidsforbruget i forbindelse med og betydningen af den pågældende aktivitet
 - c) sagen, såfremt det ikke er muligt at fastslå et hovedaktivitetsområde, for så vidt angår samtlige krav, der gøres gældende i henhold til kontrakten, efter sagsøgerens valg kan anlægges ved hvert af leveringsstederne for tjenesteydelserne inden for Fællesskabet?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Finder artikel 5, nr. 1, litra a), i Bruxelles I-forordningen ligeledes anvendelse med hensyn til en aftale om levering af tjenesteydelser, såfremt tjenesteydelserne ifølge aftalen leveres i flere medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Appel iværksat den 27. april 2009 af Iride SpA og Iride Energia SpA til prøvelse af dom afsagt den 11. februar 2009 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-25/07, Iride SpA og Iride Energia SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Iride SpA og Iride Energia SpA (ved advocati L. Radicati di Brozolo, M. Merola og T. Ubaldi)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves.
- De allerede under sagen i første instans fremsatte påstande tages til følge, subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans til afgørelse i henhold til artikel 61 i statuten for Domstolen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge retsinstanter.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har påberåbt sig to appelanbringender til støtte for deres påstande:

Det første anbringende vedrører urigtig retsanvendelse ved anvendelsen af artikel 253 EF, idet den anfægtede beslutning ikke er begrundet. Retten har nemlig foretaget urigtig retsanvendelse, idet den har fundet, at følgende skal opfylde begrundelsespligten i artikel 253 EF hvad angår spørgsmålet, om kravene i artikel 87, stk. 1, EF foreligger i denne sag: i) den blotte konklusion, hvorved Kommissionen erklærede, at den fandt, at den pågældende foranstaltning skulle anses for statsstøtte, ii) Kommissionens mulighed for at anvende beslutningen om at indlede undersøgelsen og en tidligere og anden beslutning for at begrunde den anfægtede retsakt *med henvisning til en anden retsakt*.

Det andet anbringende vedrører Rettens fordrejning af søgsmålsgrundene og urigtige retsanvendelse ved vurderingen af rækkevidden af Deggendorf-dommen med henblik på en vurdering af denne sag. Retten har særligt foretaget følgende:

- i) Retten har fordrejet sagsøgerens søgsmålsgrunde forelagt i første instans ved heraf at udlede søgsmålsgrundenes påståede forvanskning af undersøgelsesproceduren inden for statsstøtte, uden at den imidlertid reelt har klagtjort, hvori denne forvanskning består.
- ii) Retten har undladt at fremhæve Kommissionens fejl i vurderingen af Deggendorf-dommen i forhold til denne sag, som består i ikke at have foretaget en konkret og specifik analyse af den konkurrencefordrejende virkning og fordrejning af samhandlen inden for fællesmarkedet, der følger af den nye støttes kumulering med den tidligere ikke tilbagebetalte støtte.

- iii) Retten har undladt at bemærke Kommissionens fejl ved vurderingen af rækkevidden af Deggendorf-dommen i forhold til nærværende sag, som består i de facto at have gjort den manglende tilbagebetaling af tidligere støtte til et yderligere kriterium i vurderingen af en støttes forenelighed som yderligere betingelse og en hindring for støttens forenelighed, som ikke er fastsat i traktaten.
- iv) Retten har undladt at bemærke, at Kommissionens fortolkning af Deggendorf-dommen foretaget for fuldstændighedens skyld er urigtig og i denne sag medfører, at denne dom omdannes til et værktøj, der hverken fremgår af traktaten eller afledt ret, til at bekæmpe en medlemsstats traktatbrud.
- v) Retten har undladt at bemærke, at Kommissionen ved at beslutte at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i forhold til den af Italien anmeldte foranstaltning har vist, at den mente, at den besad alle de nødvendige oplysninger til at foretage undersøgelsen af foranstaltningens forenelighed. Kommissionen har herved modsagt den ved den anfægtede beslutning fastsatte opfattelse, hvorefter de italienske myndigheder og det begunstigede selskab under anmeldelsesproceduren ikke havde givet Kommissionen tilstrækkelige oplysninger til at foretage analysen af foranstaltningens forenelighed.
- vi) Retten har foretaget en alvorlig urigtig retsanvendelse ved at fastslå, at det i henhold til fællesskabsretspraksis ikke er nødvendigt, at Kommissionen foretager en konkret og detaljeret analyse af, om der foreligger egnede forhold til at anse alle kravene i artikel 87, stk. 1, EF for opfyldt for at kunne betegne den pågældende foranstaltning som støtte.

Sag anlagt den 4. maj 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-154/09)

(2009/C 153/52)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Guerra e Andrade og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, i direktiv 2002/22/EF⁽¹⁾, idet den ikke i national ret har gennemført de fællesskabsretlige normer, der regulerer udpegningen af en eller flere virksomheder til at udføre forsyningspligtjenester, og under alle omstændigheder har undladt at sikre anvendelsen af disse normer i praksis.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 121 i den portugisiske lov om elektronisk kommunikation (lov nr. 5/2004 af 10.2) er forsyningspligtjenesten, dvs. den eksklusive offentlige tjenesteydelseskoncession og de hertil svarende rettigheder og forpligtelser, indtil 2025 tillagt PT Comunicações S.A., der er indehaver af koncessionen for offentlige telekommunikationstjenester.

Ifølge Kommissionen er den portugisiske lov om elektronisk kommunikation forvirrende, usammenhængende og inkonsekvent på området for udpegning af virksomheder, der er ansvarlige for forsyningspligtjenester.

Følgelig har den portugisiske stat ikke udpeget virksomheder til at udføre forsyningspligtjenester ved anvendelse af en effektiv, objektiv, transparent og ikke-diskriminerende metode, således som det kræves i henhold til artikel 8, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/22.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet) (EFT L 108, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 8. maj 2009 — Interessentselskabet Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E. mod Ypourgos Oikonomikon

(Sag C-160/09)

(2009/C 153/53)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Interessentselskabet Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.

Sagsøgt: Ypourgos Oikonomikon

Præjudicielt spørgsmål

Kan en privatperson (en erhvervsdrivende, der importerer bananer fra Ecuador), som søger tilbagebetaling af en intern forbrugsafgift som fejlagtigt erlagt, over for en national domstol gøre gældende, at den nationale afgiftsordning (artikel 7 i lov nr. 1798, som ændret ved artikel 10 i lov nr. 1914/1990) er uforenelig med artikel 4 i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og landene i Cartagena-aftalen af 1984, som blev godkendt ved Rådets forordning (EØF) nr. 1591/84⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 153 af 8.6.1984, s. 1.